

KRISZTUSBAN SZERETETT KEDVES HÍVEK!

„Föltételezem rólatok, hogy az én örömöm a ti örömötök is, mindnyájatoké” (2Kor 2,3)

Alig két nap telt el február 22., püspökszentelésem és érseki beiktatásom óta. Még érezni a tömjénfüst illatát a székesegyházban, még nem kerültek helyükre az ünnepi szentmisén használt liturgikus kellékek, miközben szólítanak a megoldásra váró halaszthatatlan ügyek, a megválaszolandó beadványok, a legkülönbébb megbeszélések és egyeztetések. Azonban a sokféle tennivaló közepette is elsődleges feladatomban és kedves kötelességemnek tartom köszönetemet kifejezni Főtisztelendő Paptestvéreimnek és a Kedves Híveknek, három szóba sűrítve mindazt, ami bensőmet túlcordulóan kitölti: köszönet, hála és öröm.

Köszönet és hála azért, hogy ünneplésünk méltóságteljes és felemelő volt. Nagyon sokan dolgoztak nagyon sokat azon, hogy ez az ünnepség ilyen szép és jól szervezett legyen, sokan olyanok is, akik számára a köszönetnek nem itt – a paptestvérekhez és hívekhez szóló sorokban – van a helye. Mindazoknak, akik valamilyen formában hozzájárultak az ünneplés előkészítéséhez, személyesen és közvetlen formában igyekszem kifejezni köszönetemet és hálámat.

Viszont itt mondok őszinte köszönetet a Főtisztelendő Paptestvéreknek, Szerzeteseknek és Szerzetesnőknek, hogy eljöttek együtt ünnepelni, együtt imádkozni. Külön köszönöm azt, hogy megértéssel fogadták, hogy legtöbbjükkal időhiány miatt nem kerülhetett sor egy rövid beszélgetésre sem.

Köszönöm a Kedves Híveknek, hogy az időjárástól meg nem rettenve, zárandok-lélekkel vállalták az utazás fáradalmait. Székesegyházunk ritkán látott ilyen sok imádkozó és ünneplő embert az utóbbi évtizedekben! Hála legyen a békében, gondok és bajok nélkül lezajlott és – ahogyan azt sokan vissza jelezték – felemelő, szívet melengető, bátorító, reménységgel eltöltő ünneplésért.

A legnagyobb példányszámban megjelenő erdélyi napilap, a Gyulafehérváron kiadott *Unirea* így ír ma rólunk: *„Az ünnepség után nem lehetett látni egy darabka papírt, zacskót, vagy ezüstpapírt sem. Semmit. 6500 személy után ugyanolyan tiszta maradt, mint amikor megérkeztek. Ez bizonyítja azt, hogy lehetséges, csak akarnunk kell. Gratulálunk mindazoknak, akik úgy hagyták a várunkat, ahogyan találták. Tisztán.”*

Szívemből köszönöm ezt a példaadó magatartást és aszeretetteljes, imádságos lelkületet, amely mindannyiukat átjárta. Tudom, hogy Áron püspökünk mosolya kísért bennünket.

Dr. Jakubinyi Györgyöt 1990. április 29-én Csíksomlyón szentelték püspökké, mint *Aquae Regiae* címzetes püspökét és gyulafehérvári segédpüspököt. II. János Pál pápa 1994. április 8-án nevezte ki a Gyulafehérvári Főegyházmegye érsekévé. Hivatalába 1994. április 21-én iktatták be, közel 26 éven át vezette főegyházmegyénket. Olyan időszakban lett főpásztor, amikor teljesen más kihívások jelentkeztek, mint korábban, sokkal nagyobb számban, sokkal több területen. Nem volt könnyű dolga és ő legjobb tudása szerint igyekezett a rábízott nyájat megtartani, tanítani és vezetni.

A köszönet szavait fogalmazva, felvillannak szemeim előtt gyulafehérvári szemináriumi éveim, amikor tanáromként tudásával lenyűgözött. Római tanulmányaim kapcsolatunkat szorosabbra fűzték, hiszen hat évig ugyanannak a kollégiumnak voltam növendéke, amelynek egykor ő is.

Az ő rendelkezéséből kerültem káplánnak Marosvásárhelyre, és az ő dispoziója vezetett vissza Rómába, a Szentszék szolgálatára. Az évek során egyre többet osztott meg velem gondjaiból, egyre bizalmasabb kérdések megoldásába vont be. A vállaira nehezedő kereszt hordozásában alkalmanként Cirenei Simonja lehettem. Nemcsak Áron püspökünk szentté avatási eljárása kapcsán, de más kérdésekben is teljes bizalommal kérte véleményemet. Amikor meglátásaink nem egyeztek, atyai megértéssel és türelemmel vette azt tudomásul.

2019 Karácsonyának vigíliáján Ferenc pápa elfogadta György érsek lemondását, és úgy döntött, hogy utódként én foglalom el a gyulafehérvári érseki széket. Ezáltal a kereszt az ő válláról az enyémre kerül át, de támaszkodhatok nagy tudására, széleskörű ismereteire és negyedszázadosnál hosszabb főpásztori tapasztalatára. A nyugalmazott érsek atya az érseki palotában fog lakni. Szeretettel kérem a Főtisztelendő Paptestvéreket és a Kedves Híveket, hogy foglalják őt imáikba, és gyulafehérvári látogatásaik alkalmával keressék fel.

Megköszönve szolgálatát, a paptestvérek és a hívek nevében is a jó Isten áldását kérem életére: adjon neki a Mindenható jó erőt és egészséget! *Ad multos et faustissimos annos!*

Tamás József gyulafehérvári segédpüspököt közel 23 évvel ezelőtt, 1997. március 1-jén szentelték püspökké a csíksomlyói kegytemplomban, mint Valabria címzetes püspökét. Papként közel két évtizeden át volt a gyulafehérvári nagyszeminárium lelkivezetője, itt ismertem meg őt kispapként. Végtelen nyugodtsága, mindig szelíd hangja és mosolya bátorítóan fogadtak és kísérték gyulafehérvári éveim alatt. Papságomban is végig kísért, és bár ritkán találkozhattunk, atyai törődéssel követte életutam alakulását.

Segédpüspökként Csíkszeredában tartózkodott, de általános helynökként kivette részét a főegyházmegye kormányzásában. Sokrétű szolgálata során fontos volt számára a papokkal és a hívekkel való állandó kapcsolattartás. BERMÁLÁSOKON, plébániái vizitációkon, egyházi ünnepeken való sűrű részvétele mellett lelkigyakorlatokat és zárándoklatokat vezetett. A paptestvérek és a kedves hívek nevében is hálás köszönet áldásos szolgálatáért!

József püspök atya továbbra is a csíkszeredai segédpüspöki hivatalnak helyet adó épületben fog lakni és örömmel lesz segítségemre minden olyan feladat végzésében, amelyet az egyházjog számára lehetővé tesz. Kérem Főtisztelendő Paptestvéreimet és a Kedves Híveket, hogy szeretettel foglalják imáikba, látogassák őt továbbra is.

A Mindenható Isten kísérje áldásával életét, tartsa meg jó erőben és egészségben számos éven át!

„Urunk, Jézus Krisztus kegyelme, Isten szeretete és a Szentlélek közössége legyen mindnyájatokkal!” (2Kor 13,13)

DR. KOVÁCS GERGELY
ÉRSEK

Gyulafehérvár, 2020. február 24.